

1884

nr. 2005/4245
van het arrest

ARREST

Het Hof van Bercepe zetelende te Antwerpen,
10e kamer,
recht doende in Correctionale zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen :

1. _____
leraar
geboren te _____ op
wonende te _____

beklaagde

2. _____
fotografe
geboren te _____ op
wonende te _____

beklaagde

Beklaagden worden vertegenwoordigd door
Mr
advocaat bij de halie van

BEKLAAGDEN VAN

te vastgesteld op 16 februari 1994:

AANPASSING DAGVAARDING: ...tot minstens de datum der dagvaarding dd. 10.10.1995

als eigenaars-opdrachtgevers, eigenaars-uitvoerder op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde eigendom van :

- 1/ Ieraar, geboren te op en wonende te
- 2/ totocrate, geboren te en wonende te

in een agrarisch gebied een bestaand hoevegebouw volledig te hebben gesloopt en heropgericht in nieuwbouw als tweewoonst op de bestaande fundering en een garage te hebben bijgebouwd, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, en vanaf 16/02/1994 voornemd bouwwerk in stand te hebben gehouden;

Overdgeschreven op het hypotheekkantoor te op 16.10.1995, en ambtshalve ingeschreven
Ontvangen : 734-frank; De Bewaarder (get.)

AKTE VAN AAN KOO P ONTVANGEN op
14/11/96 DOOR
NOTARIS TE

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op
- 12 februari 1996 door BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
- 12 februari 1996 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, gewezen door 1 rechter op 30 januari 1996 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als volgt heeft bealst :

De Rechtbank, statuerende OP TEGENSPRAAK;

Verklaart beklaagde SCHULDIG aan de ten laste gelegde feiten zoals in de dagvaarding omschreven, deze feiten gepleegd zijnde tot minstens de datum der dagvaarding dd. 10.10.1995.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK door verhoging met 1.990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIEN DAGEN.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK door verhoging met 1.990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIEN DAGEN.

Verplicht beide beklaagden IEDER tot een bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK door verhoging met 1.990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens IEDER TOT DE HELFT van de kosten van de publieke vordering, in totaal begroot op de som van 1.849-frank.

Legt aan de beide veroordeelden tevens een vergoeding op van 1.000-frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

Beveelt dat de plaats in de vorige staat zal hersteld worden, hetgeen impliceert *afbraak van de volledige constructie (nieuwbouw en garage)*, binnen EEN JAAR van het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis en beslist dat het Collège van Burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten vermindert met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt beklaagden bovendien tot betaling van een dwangsom van VIJFDUIZEND FRANK (5.000-frank) per dag vertraging bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn van een jaar.

Overwegende dat ter terechtzitting dd. 7 juni 2005 de behandeling van de zaak ab initio werd hernomen gelet op de gewijzigde samenstelling;

Gelet op het arrest dd. 17 maart 2004 van dit Hof, waarbij als volgt werd beslist :

- ontvangt de hogere beroepen;
- preciseert de tijdsbepaling als volgt : “in de periode tussen 1 juli 1993 en 16 februari 1994 als eigenaars-opdrachtgevers, eigenaars-uitvoerder op het onroerend goed gelegen te art.1868) gekadastreerd of geweest zijnde eigendom van beklagden voornoemd, in een agrarisch gebied een bestaand hoevegebouw volledig te hebben gesloopt en heropgericht in nieuwbouw als tweewoonst op de bestaande fundering en een garage te hebben bijgebouwd, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en vanaf 16 februari 1994 tot 10 oktober 1995 voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden”
- actualiseert en vult de misdrijfsomschrijving aan als volgt :
- de feiten thans strafbaar gesteld zijn door de artikelen 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), van 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), van 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), van 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002) en van 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003);
- alvorens verder recht te doen : zegt dat er aanleiding is tot het stellen van de navolgende prejudiciële vragen aan het Arbitragehof :

1. schenden art. 33 en 34 van de Programmawet van 5 augustus 2003, waar het art. 5.2 van de wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen, aanvult met de bewoordingen “en is van toepassing op de misdrijven begaan na deze datum” de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de mate dat het op een zelfde ogenblik voor gelijkaardige misdrijven een andere verjaringsregeling oplegt naargelang betrokken misdrijven gepleegd zijn vóór dan wel na 2 september 2003;

2. schendt art. 146 derde lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003), de artikelen 12 en 14 van de grondwet door de miskennis van het legaliteitsbeginsel dat in strafzaken een precieze afbakening van de strafbare gedraging vergt, terwijl voormeld art. 146 derde lid als subjectieve criteria ter beoordeling van de strafbaarheid van het instandhouden van stedenbouwinbreuken

vooropstelt “onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder” en “ernstige inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg”

- stelt de zaak in voortzetting op de terechtzitting van 6 APRIL 2005 te 14 uur;
- houdt de kosten aan.

Gelet op het arrest van het Arbitragehof dd. 1 maart 2005;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door Mr   advocaat bij de balie van

Gelet op de conclusie en de stukken neergelegd door Mr

Voorafgaand.

Overwegende dat, voor zover bewezen zou zijn dat de in de dagvaarding voorziene tweewoonst en garage, wederrechtelijk opgericht werden, het instandhouden ervan overeenkomstig art. 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans niet meer strafbaar is vermits de gewraakte constructies niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied;

Dat wat het instandhouden van de gewraakte constructies betreft beklaagden ontslag van rechtsvervolging dient verleend te worden;

Dat dit Hof derhalve enkel nog dient te oordelen over de strafvordering voor zover deze betrekking heeft op het beweerdelijk wederrechtelijk oprichten van de betrokken constructies;

Wat de verjaring betreft.

Overwegende dat, zoals gesteld in het arrest dd. 17 maart 2004, met betrekking tot de beweerdte wederrechtelijke oprichting van de gewraakte constructies de verjaring van de strafvordering begint te lopen op 1 juli 1993;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering nog niet was ingetreden op 31 december 1993 datum van inwerkingtreding van de Programmawet van 24 december 1993 waardoor de verjaringstermijn voor wanbedrijven gebracht werd van 3 op 5 jaar, zodat met deze nieuwe verjaringstermijn dient rekening gehouden te worden;

Overwegende dat de eerste vijfjarige verjaringstermijn rechtsgeldig gestuit werd op 19 mei 1998, datum waarop beslist werd de strafvordering te behandelen op de terechtzitting van 13 oktober 1998;

Dat de verjaring van de strafvordering derhalve nog niet was ingetreden op 16 december 1998 datum van inwerkingtreding van de wet van 11 december 1998 (B.S. 16 december 1998) waarbij in art. 24 V.T.S.v. verschillende nieuwe schorsingsgronden van de verjaring werden ingevoerd;

Overwegende dat krachtens art. 3 van de wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen, de schorsingsregeling voorzien in art. 24, 1° V.T.S.v. werd afgeschaft;

Overwegende dat evenwel in toepassing van art. 33 van de Programmawet van 5 augustus 2003 (B.S. 7 augustus 2003, 2° ed.) het voorheen bestaande art. 24 V.T.S.v., zoals vervangen door de wet van 11 december 1998 in werking blijft voor die misdrijven die gepleegd zijn vóór 2 september 2003, zodat slechts voor misdrijven gepleegd vanaf 2 september 2003 de nieuwe verjaringsregeling van art. 3 van de wet van 16 juli 2002 geldt;

Overwegende dat gelet op de laatst nuttige stuiting (19 mei 1998) de verjaring - behoudens schorsing- zou intreden op 18 mei 2003 om 24 uur;

Dat evenwel rekening dient gehouden te worden met de volgende schorsingen :

- van 2 januari 1996 (dag waarop de strafvordering op de door de wet bepaalde wijze bij het vonnis gerecht in eerste aanleg werd ingeleid) tot 2 januari 1997
- van 27 februari 1997 (dag waarop de strafvordering op de door de wet bepaalde wijze bij het vonnis gerecht in graad van beroep werd ingeleid) tot 27 februari 1998
- van 17 maart 2004 (datum van het arrest waarin beslist werd verschillende prejudiciële vragen te stellen aan het Arbitragehof) tot 2 maart 2005 (datum waarop het arrest van het Arbitragehof ter kennis gebracht werd van dit Hof)

Overwegende dat in die omstandigheden de verjaring van de strafvordering nog niet is ingetreden;

Ten gronde.

- Wat de schuld van beklaagden betreft.

Overwegende dat na onderzoek van het strafdossier en na onderzoek ter terechtzitting gedaan, de schuld van beklaagden aan het wederrechtelijk oprichten van de in de tenlastelegging voorziene constructies bewezen is gebleven;

Dat beklagden aan het college van burgemeester en schepenen van toelating vroegen en ook bekwamen voor het uitvoeren van instandhoudingswerken aan hun woning bestaande uit o.m. het verstevigen van de muren, het vervangen van de ramen, nieuw daktimmerwerk en -pannen, het installeren van sanitair (st. 3d en 3b);

Dat zij zich evenwel niet beperkten tot het uitvoeren van hoger genoemde instandhoudingswerken, doch integendeel het bestaande hoevegebouw sloopten en op de bestaande fundering in nieuwbouw een dubbele woonst oprichtten; dat tevens een garage werd bijgebouwd; dat ter zake verwezen wordt naar de bij het strafdossier gevoegde foto's (st. 4b);

Dat de door beklagden uitgevoerde werken niet kunnen beschouwd worden als instandhoudings- of onderhoudswerken; dat het integendeel vergunningsplichtige verbouwingswerken betreffen;

- Strafmaat.

Overwegende dat beklagden in ondergeschikte orde vragen hen de gunst van de opschorting te verlenen; dat het Hof hier niet op ingaat; dat het verlenen van de gunst van de opschorting immers een buitengewone gunst is die een uitzonderlijk karakter dient te behouden; dat deze buitengewone gunst enkel kan toegekend worden wanneer een veroordeling, zelfs met uitstel, de verbetering die men van de beklagde kan verwachten en zijn reclassering nadelig zou kunnen beïnvloeden; dat in deze een veroordeling wegens een afbreuk op stedenbouwkundige voorschriften hieraan niet beantwoordt;

Overwegende dat, teneinde beklagden aan te zetten, zich in de toekomst te houden aan de stedenbouwkundige voorschriften, het past hen de hierna bepaalde effectieve geldboete op te leggen;

- Wat de gevorderde herstelmaatregel betreft.

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 7 maart 1994 besliste als herstelmaatregel de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door de gepleegde misdrijven heeft verkregen, te vorderen;

Dat de gemachtigde ambtenaar op 19 juni 1995 als herstelmaatregel de afbraak van de volledige constructie vorderde;

Overwegende dat beklagden niet kunnen gevolgd worden wanneer zij voorhouden dat deze vordering onontvankelijk is omdat zij niet vooraf gegaan werd door een eensluidend advies van de Hoge raad voor het Herstelbeleid; dat immers, op het ogenblik dat betrokken vordering gesteld werd een dergelijk advies nog niet vereist was;

Overwegende dat sedert voormelde vordering meer dan 10 jaar zijn verstreken en uit de elementen van het strafdossier kan afgeleid worden dat er sedertdien één en ander veranderd is; dat beklaagden immers ondertussen een vergunning kregen om op hetzelfde perceel als de gewraakte constructies een open frontstal te bouwen; dat de exploitatie van deze stal vergund werd en beklaagden voorhouden dat zij deze ook effectief exploiteren; dat beklaagden bovendien voorhouden dat zij sedert de aanvankelijke vaststellingen (waarop de herstellvordering steunt) aanpassingen aan de betrokken constructies uitvoerden o.m. het omvormen van de tweewoonst tot een eengezinswoning;

Overwegende dat het in die omstandigheden gepast voorkomt, alvorens verder recht te doen, het dossier opnieuw over te maken aan het Openbaar Ministerie teneinde de Stedenbouwkundige Inspecteur de mogelijkheid te geven de herstellvordering te formuleren met kennisname van de gewijzigde toestand;

OM DIE REDENEN

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen :

2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 wet 15 juni 1935,
162, 185, 190, 194, 210, 211, 212 wetboek strafvordering,
21 tot 26 wet 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961, 24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998;
1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd bij K.B. van 23.12.1993 en K.B. 11.12.2001,
2, 38, 40, 50 strafwetboek;
28, 29 wet 1.8.1985;
58 K.B. 18.12.1986;
1 wet 5 maart 1952, gewijzigd door wet van 26 juni 1992;
2, 3 en 4 wet 26 juni 2000;
36, 45 wet 7 februari 2003; K.B. 22 december 2003;
44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29.3.1962,
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;
42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22.10.1996 tot coördinatie van de wet van 29.3.1962,
de feiten thans strafbaar gesteld door artikelen 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), van 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), van 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), van 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), van 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004);

- het arrest van 17 maart 2004 verder uitwerkende :
- verleent beklaagden voor het instandhouden van de in de tenlastelegging voorziene constructies ontslag van rechtsvervolging;
- verklaart de schuld van beklaagden aan de overige hen ten laste gelegde feiten bewezen;
- veroordeelt beklaagden IEDER tot een geldboete van 100/40,3399 te verhogen met 990 opdecimes en alzo gebracht op € 247,89 of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen;
- verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 10 EUR, te vermeerderen met 45 opdecimes en alzo gebracht op 55 EUR,
- legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van 25 EUR;
- veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de Openbare Partij begroot op € 143,07;
- stelt vast dat alle kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de weerhouden feiten.
- recht doende over de herstellvordering :
- maakt het dossier opnieuw over aan het Openbaar Ministerie teneinde de Stedenbouwkundige Inspecteur de mogelijkheid te geven de herstellvordering te formuleren met kennisname van de gewijzigde toestand;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van
4 OKTOBER 2005.

aanwezig :

Voorzitter.
Raadsheer.
Raadsheer,
Advocaat-generaal.
Griffier.

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest waarover Raadsheer
mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
van het gerechtelijk wetboek, wordt deze magistraat, wettig verhinderd
zijnde, vervangen door Raadsheer hiertoe aangewezen,
overeenkomstig artikel 779 van het gerechtelijk wetboek, bij bevel-
schrift van de Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwer-
pen, in datum van heden.